

1. KAPITOLA

Opilecká přiznání

Owen

Tááák, to je ono. Hezky pomalu. Jeden krok za druhým.“

S rukama na jejích bocích jsem Beccu vedl chodbou ke své ložnici, dál od našich přátel, kteří si užívali večírek. Přišla i moje sestra Elise a nejlepší kamarád Justin, kteří se nedávno dali dohromady.

„Vždyť ani nejsem unavená,“ namítne Becca, ovšem uprostřed věty hlasitě zívne. „Klidně bych to mohla táhnout až do rána.“

Uchechtnu se. „Jasně. Ale i tak pojď hezky se mnou.“

Vyrazili jsme s přáteli zapít vítězství v dnešním utkání, při němž jsme protivníky přímo převálcovali, a pak jsme oslavu přesunuli k nám domů.

Jsou skoro dvě v noci, a jak by to udělal kterýkoli dobrý kamarád, pomáhám opilé Becce do svého pokoje, aby se z toho mohla vyspat, protože ji ani náhodou nehodlám v tuhle hodinu posadit k úplně cizímu člověku do Uberu. To v *žádném* případě.

„Vezmi si postel. Vyspím se na gauči v domácím kině,“ navrhu, když ji konečně dovedu do ložnice.

Zavřu za námi dveře a ztlumím tak hluk večírku. Většina lidí už šla domů, několik kluků ale ještě vyse-
dává v obýváku.

„Takže dneska nebudeš pro změnu spát s každou druhou?“ zamumlá napůl rozpustile, napůl trochu pře-
kvapeně.

„Nespím s každou druhou.“

Jo, fajn, tak má pravdu, přesto ale nechápu, proč mi to vyčítá. S Beccou se přátelíme už roky a nikdy můj nadměru bohatý sexuální život nekomentovala. Stejně jako já nekomentuju ten její, nebo spíš jeho neexistenci. Přesně takhle se mi to líbí. Nikdy bych na Beccu nemyslel jinak než jako na kamarádku.

Sedí na kraji postele, zouvá si boty a stahuje ponožky a já zatím hledám čisté triko, aby měla co na spaní. Když jí ho podám, už je napůl svlečená, kalhoty má rozepnuté a nemotorně a s funěním si je stahuje z boků.

Hodím triko na postel vedle ní a otočím se k ní zády, abych jí dopřál soukromí.

Nezdá se, že by jí vadilo, že mi tu předvádí striptýz, vím však, že ráno by se za to styděla. Za normálních okolností je cudná a dokáže se ovládat. Nepamatuju si, kdy jsem ji naposledy viděl takhle opilou.

„Jsem už převlečená. Můžeš se otočit.“

Když se k ní obrátím, stojí přede mnou ve světle šedém triku s logem mého týmu, které zakrývá její metr dvašedesát vysokou postavu a sahá jí pod kolena. Vypadá tak maličká, až se musím zazubit.

„Už dobrý?“

„Jo. Ale nelži mi, Owene.“ Přistoupí ke mně a zabodne mi ukazovák do hrudi. „Znám tě líp, než si myslíš.“

Ušklíbnu se. „Jo? A co si myslíš, že o mně víš?“

Najednou mi trochu dělá starosti, co mi odpoví.

Není žádným tajemstvím, že mám zdravou chuť k sexu. Co jsem se dostal do ligy, začal jsem si užívat asi o něco víc, než by bylo zdrávo, nijak si to ale nevyčítám. Jsem mladý, nezadaný a po letech, kdy jsem jen dřel a vše obětoval hokeji, si konečně užívám život plnými doušky.

Bavím se a nikdy nikoho nevodím za nos tím, že bych sliboval víc než jednu noc. A ani zdaleka nejsem připravený se usadit. Becca se však na mě dívá, jako bych představoval hádanku, kterou chce rozluštit. K mému vlastnímu překvapení mě to trochu znervózňuje.

Stiskne rty a zamyslí se. „Upřímně? Kéž bych byla víc jako ty.“

Chce snad spát s každým druhým? To je pro mě novinka. Navíc kterýkoli chlap s kusem mozku v hlavě by ji moc rád se svým ptákem seznámil.

Vzpomenu si na náš pokec z minulého týdne, kdy jsme se sešli na kafe. Becca si stěžovala na svůj milostný život. Myslel jsem, že je prostě chvíli na suchu, ale teď si začínám říkat, že za tím možná bude něco víc.

„A to proč?“ přinutím se zeptat.

„Kéž bych dokázala přistupovat k sexu stejně ležérně jako ty. Případá mi, že si prostě jenom užíváš, dobře se bavíš a ani nad tím nepřemýšlíš. Nic víc.“

Přešlápnu a uvědomím si, jak blízko u sebe stojíme. „Jo, to je pravda. Užívám si, co to jde.“

Něco mi na tom nesedí. Becca je hodná holka. Není to typ na nezávazné jednorázovky – je to holka, s kterou se usadíte potom, co jste se po letech užívání si rozhodli, že jste připravení na monogamii. Je vážná a přímočará. Vždycky byla.

Pohladí mě po hrudi a s uchechtnutím zašeptá: „Víš, říká se, že máš fakt velký penis. Pročítala jsem fórum a viděla, jak tam o něm – tedy o *tom* – holky diskutují.“

Málem se zadusím vlastním jazykem. Opilá Becca je fakt vtipná a nezná slovo filtr. Co mám na něco takového říct? „Díky“ mi nepřipadá vhodné. A rozhodně s ní nebudu nesouhlasit, proto se rozhodnu mlčet.

„Tak dobře.“ Jednou krátce tlesknu. „Zazvonil zvonec, pohádky je konec a je na čase, abys vyspala všechn ten alkohol.“

S dramatickým povzdechem se posadí na postel a přitom se jí triko vyhrne nad stehna. Vidím její kalhotky.

Jsou světle modré. Bavlněné. Obyčejné. A přesto zatraceně sexy.

Polknu a zhluboka se nadechnu. „Becco, nohy k sobě.“

V tureckém sedu ke mně vzhledne. „Cože?“

„Vidím tvoje kalhotky.“ Ukážu jí na klín a ztěžka polknu. „Prosím, nohy k sobě.“

Nezdá se, že by jí to vadilo, asi protože se se mnou cítí dobře. A ne že by na sobě měla sexy kalhotky, mému tělu je to ovšem jedno.

Becca je nádherná, sebevědomá, milá a chytrá. To, že jsme čistě přátelé, neznamená, že jsem si nevšiml, že je přitažlivá. Na to byste museli být slepí.

Měl bych ji uložit do postele a jít. Rozhodně bych ji tu neměl okukovat, jako by byla na dnešním menu. Je to dobrá kamarádka nejen mojí mladší sestry Elise, ale i moje. Jedna z několika málo žen, s nimiž jsem si blízký, abych byl upřímný. Pracuje na stadionu a nemůžu náš vztah podělat tím, že bych v ní začal vidět kus masa – ani to *neudělám*.

„Bude se ti tu spát dobře, vid’?“ zeptám se jí.

S úsměvem přikývne. „Díky, Owene. Co bych si bez tebe počala?“

Ostře se nadechnu. „Becco, nohy.“

„Jsem rozbitá, a ty jsi ke mně přesto tak milý.“

„Nejsi rozbitá,“ namítnu trochu ostře. Odkáslu si a zkusím to znova o něco mírněji. „Proč to říkáš?“

Znám její minulost. Je strašná. Už jen při pomyslení na ni se mi vaří krev.

Becca byla v prváku na vysoké brutálně napadena a student z vyššího ročníku, který se ji pokusil znásilnit, dostal akorát přes prsty, protože se soudce chytil nějaké technikálie. Skutek ten hajzl nestihl dokončit, protože ho nějaký kolemjdoucí od Beccy odtáhl. Nikdy mu za to nepřestanu být vděčný. Kéž bych mu mohl poděkovat. I tak se ale útok na Becce podepsal. Tehdy jsem ji neznal, vím ale, že má za sebou roky psychoterapie a pořád si nese jizvy na duši. Jak by taky ne?

Popadne můj polštář a přitiskne si ho k hrudi. „To jen... chci to už hodit za hlavu, víš? Nechci, aby mě pořád ovládala minulost. Jenže kdykoli se s někým pokusím sblížit...“

„Tak?“ zeptám se a přistoupím k posteli.

Zavrtí hlavou. „Nevím. Asi jsem příliš měkká na to, abych si to s někým rozdala. I když ten někdo by měkký asi nebyl.“

Uvědomí si, co to řekla, a rozesměje se. „Měkký. Bože!“ Plácne si ruku přes pusy a zahihňá se.

Taky se uchechtnu. „Nemusíš přece spát s celým zástupem chlapů, když nechceš. Je v pořádku, když si vybíráš. Po pravdě si myslím, že je to tak zatraceně dobře.“

Olízne si rty a složí nohy pod sebe. „Já vím. To jen že konečně cítím, že chci víc, jenže netuším, jak to zařídit.“

Poznal jsem ji přes Elise, spřátelili jsme se ale až potom, co začala pracovat v kanceláři stadionu. Dobíral jsem si ji, že nechodí na rande, a po čase mi řekla pravdu. Sice si občas na rande vyjde, ale nedůvěřuje lidem a neumí se jim otevřít. A kdykoli se to mezi nimi chlap pokusí pozvednout na další úroveň, Becca zamrzne. Což dává smysl.

„Víš, jak je to dlouho, co mě někdo naposledy políbil?“ Oči má obrovské a nedočkavé.

„To... nevím.“

„Zatraceně dlouho.“

„Každý chlap by tě moc rád políbil,“ ujistím ji trochu sevřeným hlasem.

Přikývne. „Jde o to, že nervózní jsem z toho, co následuje po polibku.“ Pak ke mně zvedne oči a upře na mě sytě modrý tázavý pohled. „Jediný chlap, s kterým se cítím dobře, jsi ty. Takže... kdyby sis chtěl dát pauzu od jednorázovek a pomoci mi vyhoupnout se do sedla...“

Znovu se zahihňá a mně se zastaví srdce.

„Do sedla. Chápeš? Jako na koníčka?“ Uchechtne se, dramaticky povytáhne obočí a dlobne mě do žeber.

Zatraceně doufám, že si jen domýšlím něco, co není pravda, protože jinak by to znamenalo, že mi tu Becca právě navrhla, ať si to spolu rozdáme, a to mi nedává smysl.

„Kolik jsi toho dneska vypila?“ zeptám se hlasem stejně napjatým jako moje tělo.

Špičkou ukazováku si zamyšleně zatuká na bradu. „Dvě margarity v baru.“ Odpočítá to na štíhlých prstech s růžově nalakovanými nehty. „A pak tady několik panáků tequily.“

„Kdo ti dovolil tolik tequily?“